

POLITIIDRÆT

Dansk Politidrætsforbund nr. 6 • 2016



Danske politimesterskaber i golf

Golf Kronjylland

Challenge Poltri



ISSN
Trykt udgave: 0906-9151
Online udgave: 2446-1032

Stiftet 1. august 1946
48. årgang

Medlem af
Dansk Firmaidrætsforbund
Hjemmeside: www.dfif.dk

Ansvarlig udgiver
Dansk Politiidrætsforbund
v/ formand Mogens Lauridsen

Ansvarshavende redaktør
Robert Hansen
Sydøstjyllands Politi, Fredericia
Nørre Voldgade 22, 7000 Fredericia,
Tlf. 2632 2408
E-mail: politiidaet@gmail.com

Forbundets adresse
Dansk Politiidrætsforbund
Politigården, stuen, fag 29, 1567 København V
Tlf. 3521 9271
E-mail: info@politisport.dk

Hjemmeside
www.politisport.dk

Layout
FL Reklame

Tryk
Scanprint A/S Horsens

Annonceekspedition
Politiidræt
Agerbakken 21, 8362 Hørning
Tlf. 8793 3786
E-mail: info@politiinfo.dk

Forside
En flok gymnaster fra PI-Gymnastiks opvisningshold tog i juli måned til Italien for at deltage i Festival Del Sole, hvor ikke mindre end 4000 gymnaster fra hele Europa deltog.

Foto: Ida Skjoldborg og Mette Lildholdt Schmidt.

Deadline/Udgivelse

7/16
Deadline for indl. af stof: 4. oktober 2016
Udgivelse 11. november 2016

8/16
Deadline for indl. af stof: 4. november 2016
Udgivelse 14. december 2016

Ret til ændringer forbeholdes.

Politiidræt

Leder	5
Det danske politimesterskab i golf	6
Par golf på Randers Fjord Golfklub	11
Einar Agerholm - den noble kunst ud i selvforsvar	14
Nyt fra USPE	18
Triatlon - Challenge i Fredericia	22

PI-Nyt

Sommerevent 2016	28
Hundebiathlon i Belgien	34
Med fast klippegrund under fødderne	36
Invitation til bankospil	39
Judoafdelingen: ...på judo Danmarks sommerlejr i Gerlev	42
Cykelafdelingen: Kongeetapen og den djævelske Kiddesvej i Vejle	44
Gymnastikafdelingen: PIs opvisningshold til international gymnastikfestival	46
Golfafdelingen: Opdragelse i golfspillet og almindelig dannelse	50

Formand
Mogens Norup Lauridsen



Næstformand
Gunnar Andersen



Kasserer
Ole K. Jacobsen





Investering i de ansattes velvære

Det er en meget underlig fornemmelse, at skulle skrive en leder, der omhandler politiidræt, når man lige har været vidne til, at 2 dygtige politifolk, i forbindelse med deres engagerede og målrettede indsats mod den organiserede kriminalitet på Christiania, er blevet skudt, og den ene så alvorligt, at han i skrivende stund kæmper for sit liv. Når noget sådant sker, så kan politiidræt umiddelbart forekomme lidt ligegyldigt, men desværre er et sådant afstumpet og kynisk angreb på 2 dygtige politifolk, også et signal om, at det i dag er mere risikabelt at udføre politiarbejde i visse miljøer end det nogensinde har været, og at det fordrer en stærk fysisk, psykisk og politifaglig parathed, hvorfor politiidrætten nok alligevel har en mission selvom det måske ikke er det man har mest lyst til at tale om lige nu.

På min første dag efter ferien faldt jeg over en artikel i BT, hvor et firma i Nørresundby, der sælger spil og tøj på nettet, tilbyder de ansatte 1½ times træning i arbejdstiden hver uge. Virksomhedens opskrift på succes er, sved og internethandel, og de havde i den forbindelse indrettet et professionelt fitnesscenter, som medarbejderne kunne benytte gratis. I artiklen fortæller en direktør og medejer, at virksomheden gør det, for at sikre, at medarbejderne er sunde mennesker, der holder hovedet "rask". Initiativet er blevet vel modtaget af både medarbejdere og fagforening, og ifølge en af de ansatte opfattes tilbuddet, som en investering i de ansattes velvære.

En tilsvarende investering i de ansattes velvære havde jeg fornøjelsen af, at deltage i fredag den 2. september, hvor Vestegnens Politidrætsforening på foranledning af øverste ledelse, havde arrangeret en fantastisk eventdag på Glostrup Stadion med et efterfølgende socialt arrangement på politigården i Albertslund.

Mere end 400 forventningsfulde politiansatte lige fra politidirektør til yngste elev havde meldt sig til dagens

udfordringer, der bestod at mange forskellige fysiske og mentale udfordringer, alt sammen styret på overbevisende måde af Vestegnens Politidrætsforening med formanden Henrik Bandsholm i spidsen. Alle deltagere blev opdelt i hold på tværs af afdelinger, alder og funktioner, hvilket gav en unik mulighed for at møde nye ansigter og få et indblik i hinandens hverdag, og på den måde binde organisationen endnu bedre sammen.

Det var en stor fornøjelse, at se alle de glade mennesker samlet om de forskellige aktiviteter lige fra roning i gumibåde til stafetløb med agurker, og selvom det jo var for sjov, så fornægtede konkurrencelysten sig på ingen måde, og der blev virkelig gået til stålet, ja så meget, at flere givetvis har haft fornøjelse af lidt ømhed og smerter i dagene derpå, jeg havde i hver tilfælde.

Efter en meget aktiv dag var der så arrangeret fællesspisning på politigården i Albertslund, hvor alle deltagerne sad sammen med de hold de havde kæmpet sammen med hele dagen, hvilket var en super god måde af afslutte dagen og hylde det hold der samlet set havde klaret sig bedst. Når man oplevede den stemning, det humør og det engagement der blev lagt for dagen, ja så er jeg slet ikke i tvivl om, at en sådan eventdag er en fantastisk måde, hvorpå man med idræt som omdrejningspunkt, kan skabe øget trivsel og sammenhold, og det er Dansk Politidrætsforbunds håb, at vi næste år kan tilbyde et lignende arrangement til vores medlemmer på tværs af politikredsene, men det kommer I til at høre mere om.

Med sportslig hilsen

Mogens N. Lauridsen
Formand

Det danske politimesterskab i

golf

Af Jakob Kristensen, Esbjerg PI

Fotos: Lars Kingo, Karsten Hulmose og Palle Holm

Slagregn og hård modvind var betingelserne, da vi stod på 1. huls backtee. Ca. 40 minutter senere var de første 4 huller tilbagelagt under samme betingelser, og vi var allerede så vindblæste og så våde, at vi formentligt kunne have fyldt et 20 liters akvarium med opvredet vand fra tøj, sko og udstyr! Heldigvis var der blot tale om den formelle godkendelse/generalprøven af banen, som skulle benyttes til årets politimesterskab. DPIF's golfudvalg og denne artiklens forfatter var bestanddele i den 4-bold, der denne dag trodsede al sund fornuft for at få en forsmag på, hvad der ventede årets deltager i det danske politimesterskab i golf. På trods af betingelserne og en score, der bestemt ikke er værd at nævne her, var vi enige om, at der ventede deltagerne en spændende udfordring på årets mesterskabsbane.

Mandag den 15. og tirsdag den 16. august 2016 var datoerne, hvor slaget om året politimesterskab i golf blev udkæmpet. Undertegnede havde, som formand for golfafdelingen i Esbjerg PI, fornøjelsen af at skulle planlægge og arrangere mesterskabet og allerede kort efter sidste års velafviklede mesterskab i Nordsjælland, gik jeg i tænkeboksen for at finde en bane i det vestjyske, der egnede sig til en turnering af denne kaliber. Efter kort betænkningstid rettede jeg henvendelse til Esbjerg Golfklubs golfmanager H.C. Warrer for at høre, om de ville lægge græs til mesterskabet. Det var de heldigvis interesserede i, og derfor blev banen booket i god tid.

Når man arrangerer en golfturnering i politiregi, er det altid med en vis nervøsitet, at indbydelsen bliver sendt ud. For hvor mange har nu tænkt sig at melde sig til? Så jeg var spændt på, hvor mange der ville tage turen til den jyske vestkyst for at prøve kræfter med en af Danmarks mest anerkendte golfbaner. I sidste ende fik jeg 58 tilmeldinger, hvilket ikke var prangende, men heldigvis nok til at gennemføre mesterskabet. Desværre var der kun en kvindelig tilmelding, hvilket gjorde, at det ikke var muligt at afholde mesterskabet i damerækken. Heldigvis var tilmeldingen fra den altid charmerende og yndefulde Dorte Bo Jensen, som trods manglende kvindeligt selskab, valgte at deltage i turneringen alligevel.



Carsten Ekstrøm, Vestegnens PI, i afslutningspositur

Man siger jo, at en dårlig generalprøve giver en god premiere, og det holdt i dette tilfælde heldigvis stik, idet vejrguderne under mesterskabet viste sig fra deres bedste side ved at sende sol og mild vind ind over anlægget begge dage. Efter oplevelserne under prøvespillet havde jeg gået og tygget lidt på at flytte nogle af testederne frem til almindelig klubtee, for at undgå at spillerne i mesterrækken blev "slaget". Det skal her nævnes, at Esbjerg Golfklubs backtee af klubben selv kun anbefales til spillere under handicap 3,0! Jeg valgte dog pga. de gode vejrtilbetingelser og efter rådslagning med nogle af deltagerne, at mesterrækken skulle spille fuld backtee.

1. runde i mesterskabsrækken blev spillet mandag den 15. august. Den rutinerede garde og velsagtens også forhåndsfavoritterne bestående af bl.a. Jan Birger Nielsen, Carsten Ekstrøm og Michael Stie, havde meldt sig til og efter afviklingen af 1. runde, viste det sig, at de levede op til favoritværdigheden ved at besætte de første 3 pladser.

Da 1. runde i mesterskabsrækken var gennemført, var der

kammeratskabsaften i restauranten på Esbjerg Golfklub. Her havde 46 spillere valgt at melde sig til, og i dagens anledning var der bestilt biksemad med bearnaisesovs og spejlæg, hvilket vist faldt i de flestes smag. Restauranten havde i hvert fald undervurderet politifolks appetit, så de måtte ud og lave en ekstra portion, da den første slap op. Det endte ifølge ejeren af restauranten med, at der blev spist omkring 1 kilo kartofler og kød pr. mand! Derudover kom der sovs og tilbehør!



Mads Palmgren fra Esbjerg PI putter

Selv med en forecaddie kan det være svært af finde bolde



Som noget nyt valgte jeg i år, at der på 2. dagen skulle slås ud fra både hul 1 og 10, hvilket blev gjort for at mindske ventetiden for de deltagere, der var først færdige med dagens spil. Samtidig gav det mulighed for at afholde præmieoverrækkelsen med flest mulige tilstedeværende.

Marbækbanen i Esbjerg viste sig, på trods af optimale vejrforhold, at være en særdeles stor udfordring for alle deltagere. Lyng i fuldt flor, kraftig rough og lynhurtige greens gjorde det til en både fysisk og mental stor styrke- og tålmo-

dighedsprøve. Allerede på hul 1 under mesterskabsrækkens 1. runde fik spillerne smagt på den saftige rough og i undertegnedes egen bold, var vi nødt til at slå ikke mindre end 7-8 bolde ud fra teestedet på trods af kun at være 3 mand! Jeg erfarede senere, at vi langt fra var de eneste, som havde udført denne bedrift og flere spillere endte med at få en tung start med en høj score!

Tirsdag d. 16. august skulle mesterskabet så afgøres i henholdsvis Mesterrækken og A-rækken. Med hjælp fra frivillige kolleger, (Lars Kingo og Karsten Hulmose), blev spillerne sendt af sted fra henholdsvis hul 1 og 10. Banen viste sig også for A-rækken, der spillede stableford, at være en stor mundfuld. Det er sjældent, at man i bragende solskin og svag vind ser en stablefordrække med 38 spillere blive vundet på 32 point, men det var tilfældet i år! Vinderen af A-rækken blev Søren Norlander fra Københavns PI, mens Jens Risager fra Fyns PI og Martin Spindler fra Vestegnens PI indtog henholdsvis 2. og 3. pladsen.

Mesterrækken endte med at blive en dyst mellem sidste års mester Jan Birger Nielsen fra Politiskolen og Carsten Ekstrøm fra Vestegnens PI. Jan var rundt i 82 slag i 1. runden, mens Carsten haltede lidt efter i 86 slag. Efter en tæt dyst, og to flotte runder - sværhedsgraden taget i be-

Førerbolden i mesterrækken på vej ud på runde 2



Spændte deltagere på vej ud

Leaderboard dag 1



NAVN	MESTERRÆKKE	R1	R2-9	R2-18
BRASMUSSEN, KUET		109		
ZIEEMANN, ANDERS		106		
TREDEHJUND, LARS		104		
TØRBESENSEN, BEGN		103		
LAURIDSEN, SØREN		100		
KNUDSEN, THOMAS		96		
NIELSEN, TØRGEN		96		
NIELSEN, KOELD		96		
HANSEN, FLEMMING		95		
BØRCHERSEN, DAVID		94		
MADSEN, JON		93		
BANGSGAARD, JESPER		91		
BACH, KRISTOFFER		91		
MØLLER, NIELSEN, MAD		90		
SØLPRÆFTO, MICKY		90		
STØKHALM, ANDERS		89		
YKSTENSEN, JACOB		87		
EKSTRØM, CARSTEN		86		
STIE, MICHAEL		86		
NIELSEN, JAN B.		82		

Resultaterne kan ses på www.politisport.dk under aktivitetskalenderen



Top 3 i Mesterrækken: Fra venstre Carsten Ekstrøm, Vestegnen PI, Jan Birger Nielsen, Rigspolitiet PI og Anders Stokholm, København PI.

tragtning, endte Jan Birger med at forsvare mesterskabet foran Carsten med 2 slag. Efter endeligt at have fundet det gode spil, lykkedes det Anders Stokholm fra Københavns PI med en fremragende bag-9 at snuppe 3. pladsen.

Slutteligt skal der lyde en stor tak til Esbjerg Golfklub her-

under golfmanager "HC" og Jan og Chi fra restauranten for godt samarbejde og god mad. Yderligere en stor tak til Karsten Hulmose og Lars Kingo og de 2 forecaddies for deres hjælp under turneringen. Sidst men ikke mindst tak til Villy Bøgelund, der tog turen fra Fyn for at hjælpe til som dommer.



Nr 1, Lars H. Thomsen, Padborg PI, arrangør Karl Johan Sønderup, Randers PI og Olav Rehnberg, civil deltager.

Par golf på Randers Fjord Golfklub

Af Ernst Jensby, Midt- & Vestjyllands PI
Fotos Troels Aagaard, Randers PI

Jeg havde jo godt set, at der var kommet en invitation til par golf i Randers, men den var måske blevet skubbet lidt til en side og nok helt glemt, da jeg fik en sms fra Jørgen Hansen i Silkeborg. "Hvad Ernst – skal vi to til par golf?" Meget kort tid efter var vi så begge tilmeldt – og køreturen blev sat på skinner. Så langt så godt.

Vi ankom til golfklubben og blev pænt modtaget i det nye klubhus. Der var, som altid, et pænt morgenbord, og der blev skubbet indenbords – sådan at depoterne af mad i hvert fald kom på plads, inden starten skulle sættes i gang. Der var praktisk info ved Kalle – små hints til hvor man helst ikke skulle slå hen – og, at der var mange præmier, der efterfølgende skulle fordeles. Der var en tæt stemning i klubhuset og den blev tilsyneladende taget med ud på banen. "Tæt" vel at mærke, forstået på den måde, at tågen udenfor var tæt. Meget meget tæt. Som om der ikke var udfordringer nok, så skulle vi alle også lige slås med, at sigtbarheden var mindre end 40 til 50 meter.

Jørgen og jeg havde fornøjelsen af at skulle starte i første bold på hul 1 – et par 3 hul – en sø i venstre og out of bounds i højre. Vi kunne ikke se hverken green eller flag, men vi havde heldigvis et par lokale med, og der var et meget højt informationsniveau om, hvor vi skulle prøve at skyde den lille bold hen. Og det var jo ikke deres skyld, at vores bolde ville noget andet, end det, de havde fortalt – slet ikke, men vi kom dog fremad. Nogle med mere held end andre. Min bold var noget i højre, men ingen kunne høre at den landede på vejen, så det var forventet, at den burde kunne findes. Det kunne den ikke! Jo efter tid og langt ude. Nå, men så var vi jo ligesom i gang. Hul 2 – et lidt tricky par 4 hul, som var en bæk og en sø. Out of bounds i højre, og vi var stadig udfordret af, at Carl Nielsen ikke havde været forbi for at få tågen til at lette. Vi var maksimalt udfordret, men kom da i hul. På hul 3 littede tågen for vores vedkommende, og det var bestemt positivt for både spil og humør.

*Nr. 2, Mogens Thomsen, Aarhus PI
og Leif Reinhold Jørgensen, Aarhus PI.*



*Nr. 3, Margit Poulsen, Kolding PI
og Carl C. Poulsen, Kolding PI.*



*Nr. 4, Jørgen Jørgensen, Kolding PI
og Richard Andersen, Kolding PI.*

Generelt kan det vel siges om denne meget udfordrende og jævnt kuperede bane, at det græs der ikke er slået, at der skal man helst ikke hen. Der var flere huller med out og bounds, der var flere huller, hvor der var en sø i spil samt flere huller, hvor der så lige løb en bæk på tværs. Vi fik den største støtte af de lokale i forhold til, hvilken retning vi skulle forsøge at slå første slaget hen, da man på flere huller skulle slå et lettere blindt slag. Og vi kunne ikke få bedre og mere loyale anvisninger end dem vi fik. Det er dejlig bane, der stod godt. Lettere kuperede greens, men reelle.

*Ernst Jensby, Midt- og
Vestjyllands PI - længste drive.*

Vi havde hver især vores gode og dårlige huller, men under hele runden havde holdet det gode humør. Og så bliver der jo som udgangspunkt altid tænkt tilbage på en god golf oplevelse. Vi kom i mål, fik afleveret scorekort for både den enkelte og for holdet, idet der var jo var præmier til både individuelt og holdvis. I klubhuset var der dækket op til middag, og det kan man også i Randers. Alt i alt et rigtigt godt arrangement, hvor klubhus, forplejning, service og ikke mindst banen spillede op til det bedste. Til sidst skal lyde endnu en tak til både klub samt arrangør i Randers PI.

Einar

– den noble kunst

ud i selvfo

Af Robert Hansen, DPIF

Dansk politi har gennem årene haft et pænt stort antal kendte sportsfolk, som via deres sportslige præstationer, har gjort sig bemærket og kendte i danskernes bevidsthed. Mange husker måske fra nyere tid cykelrytteren Peder Pedersen, fodboldlandsholdsmålmænd Ole Qvist og svømmeren Benny Nielsen.

Grunden til at jeg blev kendt med Einar Agerholm, skyldes en ren tilfældighed. I min søgen efter min mors morbror Pouls skæbne under de sidste dage af Tysklands besættelse af Danmark, hvorunder Poul blev skudt under ildkamp med Hipofolk i Odense den 5. maj 1945, viste det sig, at det var sammen med Einar Agerholm, som også var en del af den modstandsgruppe, som havde taget kampen op mod en flok Hipofolk, som havde forskanset sig i Telefonhuset i Odense, at Poul døde. Samme skæbne overgik tragisk nok også Einar Agerholm. Derfor mener jeg også, at Einar Agerholm fortjener denne omtale i Politiidrætshistorisk sammenhæng. Dels fordi Agerholm var et stort boksenavn i Europa i 30'erne, dels fordi han var politimand og dels fordi han var modstandsmand under besættelsen, og som sådan endte med at give sit dyrebare liv for Danmarks frihed, og ikke mindst fordi det var under forsøget på at redde en såret kammerat, at Agerholm måtte lade livet.

Om det stod skrevet i stjernerne, da Einar Agerholm blev født i 1906 i Nykøbing Mors, at han skulle blive et kendt boksenavn, og samtidig få udgivet en bog om boksesporten, må selvsagt stå hen i det uvisse. Men med sit siden hen karakteristiske og meget markante udseende, som nok ikke har ladet mange være i tvivl om hvilken sport Agerholm dyrkede, var det måske allerede bestemt den oktober morgen, han kom til verden, at han skulle være bokser. Med sit firskårne ansigt, en boksernæse af den type, som ikke er brækket over næseryggen, men derimod presset ind ad, så næseryggen nærmest var lige lodret og dertil et fremskudt hageparti og et nydeligt tilbagestrøget hår, var alle karakteristika for en bokser til stede. Dog startede Agerholms levebrød med, at han blev udlært som bager, hvor-

efter han tog en tur til garderhusarregimentet, var en tur inde over portnerboligen på Gråsten Slot, inden han kom ind i politiet i 1937.

Einar Agerholm lærte sig selv boksnings teknik gennem en bog af den danske bokser Dick Nelson. Siden meldte han sig ind i bokseklubben IK99. Han blev hurtig populær blandt tilskuerne på sin boksemåde og hårdtslående stil. Allerede i 1930

Agerholm

rsvar

havde han sin første professionelle kamp, hvor han var oppe i mod svenskeren Freddie Lindström, som måtte opgive efter 3. omgang. I sin næste kamp måtte Agerholm dog bide i måtten, da han var oppe i mod bokseklubben Spartas senere træner Harald Nielsen. Men inden længe var Agerholm i fuld gang med sin professionelle boksekarriere, som bragte ham rundt omkring i Europa i trediverne. Ikke mindre end 22 knockout kampe vandt han. Desuden vandt han 5 kampe på point, 6 kampe endte uafgjort og 2 kampe tabte han på point. En af dem var i Paris til bokseren Ali Ben Said. I 1935 boksede Agerholm sin sidste professionelle kamp, da han i europamesterskabskampen i weltervægt blev stoppet af tyskeren Gustav Eder i 2. omgang. Kampen om mesterskabet foregik i Forum i København den 11. januar 1935. Trods en massiv publikums opbakning, formåede Agerholm ikke at vinde mesterskabet. Agerholm forsøgte et comeback allerede i september samme år, hvor han var oppe i mod belgieren Nestor Charlie. Agerholm måtte opgive mellem 8. og 9. omgang.

Agerholm fortsatte med boksningen, dog på et mere beskedent niveau, og samtidig søgte han ind i politiet. I juni 1937 blev han ansat ved politiet i Odense. I 1942 kom han i kriminalpolitiet, men ved tyskernes anholdelse og internering af det danske politi i september 1944, lykkedes det Agerholm at undslippe tyskernes anholdelse, og han gik under jorden resten af besættelsestiden.

Det gav ham tid til at skrive en bog om boksning, og i foråret 1945 udkom hans bog om selvforsvar, som både var en instruktionsbog om boksning og jiu-jitsu, og også en bog om Agerholms egne tanker og oplevelser med boksningen. Instruktionsdelen af bogen er den velkendte stil med en masse fotos, hvorunder de forskellige teknikker blev beskrevet og udførelsen blev vist trin for trin, hvor Agerholm selv var den ene statist. Forordet blev skrevet af vicerigspolitichef Arthur Dahl.

Agerholm gik altid i ringen som en alvorlig og sammenbidt mand, og det var den professionelle side af bokseren Einar Agerholm, som trådte i karakter, når der skulle bokses. Alene

som amatør boksede Agerholm over 200 boksekampe. Uden for ringen var han den hjælpsomme og meget imødekommande sportsmand, som gerne gav autografer. Også når folk kom til hans private bopæl og spurgte. Agerholm var glad for sin tid som bokser, men han var også helt og fuldt ud bekendt med de risici og skader, som boksportsporten kan medføre, og han advarede ofte mod de permanente hjerneskader, som sporten i værste fald kan medføre. Et lokkende tilbud om at blive professionel i USA, afslog Agerholm høfligt, men bestemt. Han var meget bevidst om, at i så fald ville han nok vende hjem som et ringvrag, og med et forestående ønske om at komme ind i politiet, ville han ikke lade denne chance gå fra sig.

Fredag aften den 4. maj 1945, da budskabet om Danmarks nært forestående frihed nåede til landet, blev Agerholm, som de mange andre politifolk, kaldt på tjeneste på politigården i Odense. Med englænderne ved den dansk-tyske grænse, skulle der nu sættes ind mod den tyske besættelsesmagt, og det danske politi genopstod nu blandt andet med det formål at opsøge og anholde medløbere og Hipofolk.

I løbet af lørdagen den 5. maj 1945, hvor befrielsesbudskabet nu havde lydt og Danmark var befriet, var mange borgere i Odense gået på gaden for at fejre befrielsen. Sidst på eftermiddagen opstod der tumulter i den indre by, hvor hipofolk og tyske soldater på den ene side, overfor en blanding af frihedskæmpere og danske politifolk kom i ildkamp mod hinanden omkring Telefonhuset og Sct. Knuds kirke. Under en træfning i Klosterhaven ved Sct. Knuds kirke, blev Einar Agerholm under et forsøg på at redde en såret kollega, ramt af skud fra en nærliggende bygning. Angiveligt affyret af Hipofolk fra Telefonhuset. Agerholm døde umiddelbart efter. Han blev 39 år.

Det er selvsagt svært at spå om hvad Einar Agerholm kunne have udviklet sig til i den danske idrætsverden, hvis han havde fået lov til at opleve tiden efter befrielsen. Måske kunne han have videregivet sine mange erfaringer til den danske professionelle bokseverden? Måske kunne han have udviklet dansk politi på idrætsområdet? Måske havde ældre kolleger haft ham til selvforsvar på Politiskolen, dengang der stadig var boksning på programmet? I hvert fald er det mit indtryk, efter at have samlet informationer og oplysninger omkring Einar Agerholm, at der stod stor respekt omkring ham som en værdig og fair sportsmand, både når han gik i ringen, og også i det private og arbejdsmæssige. Det er mange år siden krigen sluttede i 1945, men Einar Agerholm er ikke glemt. Både i Klosterhaven i Odense, på Politigården i Odense, på Politigården i København og på Frøbjerg Bavnehøj, er der opsat mindeplader og mindesmærker for denne sportsmand ud i den noble kunst ud i selvforsvar.

Nyt fra USPE

Af Gunnar Andersen og Ole K. Jacobsen, DPIF.
Fotos Gunnar Andersen og Ole K. Jacobsen, DPIF.

Næstformand
Gunnar Andersen



Kasserer
Ole K. Jacobsen



Møde teknisk komite og i eksekutiv komiteen i det europæiske politidrætsforbund (USPE)

Dansk Politiidrætsforbunds kasserer, Ole K. Jacobsen, deltog i mødet i teknik komite. Det blev afholdt midt i sommerferien i Malaheide i Dublin, Irland, og næstformand Gunnar Andersen deltog i mødet i eksekutiv komiteen i Schweiz.

De vigtigste emner var evalueringen af de 3 store europæiske politimesterskaber for hold, der blev afviklet i maj og juni.

Volleyball for kvinder var oprindeligt planlagt til afvikling i Sct.

Petersborg i 2015, men på grund af interne forviklinger i Rusland var der uenighed om, hvilken organisation, der egentlig repræsenterer russisk politisport i europæisk regi. Efter megen korrespondance har USPE besluttet at Dynamo er de nye politidrætsrepræsentanter for Rusland, og det var Dynamo, der stod for afviklingen af finalerunden. Det blev et meget velgennemført mesterskab, og det var klart at Dynamo gjorde alt hvad de kunne, for at leve op til de løfter, de har givet USPE.

Dette lover godt for fremtiden, for der er ingen tvivl om, at når en organisation som Dynamo har direkte adgang til en viceminister i det russiske indenrigsministerium, og når én af præsi-



denterne (de har nemlig flere i Dynamo), er judokæmper, der plejer privat omgang med Putin, så løses tingene lettere. På det sportslige niveau vandt Rusland fortjent mesterskabet efter sejr over Tyskland i finalen.

Håndbold for mænd blev afviklet i Silkeborg med mange frivillige hjælpere fra Midt- og Vestjyllands PI, fra andre politidrætsforeninger og med stor støtte fra Rigspolitichefen og politidirektør Jens Kaasgaard. Se de foregående udgaver af Politidræt, hvor mesterskaberne har været omtalt.

Mesterskaberne har fra alle deltagende lande, såvel som fra Det Europæiske Politidrætsforbunds ledelse, fået store roser og især den forplejning og indkvartering, der var på Scandic Silkeborg, var generelt på et niveau over det normale. Tyskland var igen suveræne og vandt overbevisende alle kampe – desværre også finalen, hvor Danmark var modstanderen.

Fodbold for kvinder blev afviklet i Prag, og det danske kvindelandshold havde kvalificeret sig til finalerunden efter en smal 1 – 0 sejr over Irland sidste efterår. Da UEFA ikke længere vil støtte arrangørerne med dommere til europæiske politimesterskaber, havde vi fra dansk side iværksat et projekt med uddannelse af unge dommere. De danske FIFA-dommere, Mads-Kristoffer Kristoffersen og Jakob Bille var tovholdere på projektet og det blev støttet af 5 af de deltagende lande i finalerunden, der sendte unge dommere. Projektet kom fint fra start, kan uden tvivl forbedres, men USPE har været meget tilfredse med ideen, og der arbejdes nu frem mod samme koncept til de næste europæiske politimesterskaber i fodbold for mænd i 2018. Tyskland vandt fortjent finalen med en sejr over Frankrig, mens det danske hold, efter til tider fint, spil måtte tage til takke med en 8. plads.

Af andre emner på møderne var indstilling af atleter og team til modtagelse af USPE's hædersbevisninger. Som teknisk ansvarlig for håndbold og fodbold i europæisk regi, har jeg indstillet det danske herrelandshold i håndbold til modtagelse af USPE's Fairplay pris, idet holdet havde det klart laveste gennemsnitlige udvisningsminutter under mesterskaberne i Silkeborg. Dette er helt specielt, idet holdet alligevel formåede at spille sig frem til finalen.

Jeg har desuden indstillet det tyske landshold i håndbold for bedste "Team", da de var helt suveræne og ifølge de danske topdommere, der dømte i finalerunden, kunne holdet uden problemer klare sig i den næstbedste danske håndboldrække.

Desuden har jeg indstillet Daniel Fynsk – den danske bordtennisspiller, der vandt de europæiske politimesterskaber i single ved mesterskaberne i Varna, Bulgarien – som bedste mandlige idrætspræstation i europæisk politidræt de sidste 2 år. Resultaterne af indstillingerne er ikke afgjort i skrivende stund.

Sidste vigtige emne var den forestående USPE kongres i Berlin den 8. oktober, hvor kandidaterne til de forskellige poster som vicepræsident, EC-medlem og medlemmer til teknisk komite blev gennemgået.

Fra nordisk side er Gunnar Andersen blevet anmodet om at lade sig opstille til en ny periode, da de nordiske politidrætsforbund finder det vigtigt at være repræsenteret i USPE, og ingen af de øvrige nordiske politidrætsforbund aktuelt er indstillede på at lade sig opstille. Ole K. Jacobsen har fået opbakning til at lade sig genopstille til teknisk komite.

Kongressen vil også i år indeholde nogle regelændringer i både statutterne og i konkurrencereglerne. Overvejende drejer det sig om redaktionelle ændringer, hvor det bl.a. præciseres, at der kun kræves 3 kvinder i holdkonkurrencerne mod 4 i mændenes. Dertil vil medlemslandet Rusland opleve den specielle situation, at der skal stemmes om eksklusion af den tidligere organisation og optagelse af den nye organisation Dynamo, som mange kender som en meget stor russisk idrætsorganisation, der huser alle offentligt ansatte, der ønsker at dyrke idræt. Deriblandt naturligvis også politiet.

Den spegede situation er opstået da den tidligere organisation i Rusland SFRM nærmest forsvandt fra den ene dag til den anden og såvel formand/talsperson ikke lod sig kontakte. Det forlød, at han "var gået på pension", men intet har kunnet bekræftes, da der har været absolut "radiotavshed" fra organisationen siden foråret 2015. Lidt problematisk og ret uholdbart, da formanden pt. sidder på posten som vicepræsident i USPE – den post, som Gunnar Andersen, nu er kandidat til.

Seelisberg, Schweiz.



En tur med banen.



Malaheide, Irland, hvor Ole Kjær Jacobsen deltog i USPE mødet.



"Anne Louise Kent, anfører for det danske kvindelandshold i fodbold, modtog som den første i europæisk politidræt den dengang nystiftede Neil Braithwaite Fairplay

pris i 2012. Nu er det danske herrelandshold i håndbold indstillet til prisen.

Også doping vil være et emne på kongressen, selvom USPE ikke har oplevet dopingsager i den forgangne 2-årige periode. Baggrunden er den, at der hersker tvivl blandt atleter og medlemslandene om, hvorledes man skulle forholde sig, hvis man er udtaget til et europæisk politimesterskab og samtidig tager eksempelvis astmamedicin, der optræder på dopinglisten. I sådanne tilfælde skal atleten stille med en TUE-erklæring (Therapeutic Use Exemptions), hvilket er en lægelig godkendelse af behandling/præparat udstedt af det nationale antidopingagentur (Antidoping Danmark). Problemet er at de kun udsteder til professionelle idrætsudøvere, hvilket politifolk ikke kan kategoriseres som.

Derfor har Det Europæiske Politidrætsforbund (USPE) besluttet at udfærdige egne TUE-erklæring, der forelægges og godkendes af en medicinsk komite udpeget af USPE. Nærmere herom kan læses på USPEs hjemmeside – <https://www.uspe.org/anti-doping.php>

Endelig så forsøger UK – Storbritannien endnu engang at fremsætte forslag om, at de europæiske mesterskaber skal åbnes op for civil ansatte i politiet. Et forslag, der har været fremsat 2 gange før og begge gange nedstemt. En samlet Executivkomite er enige om, at forslaget ikke kan anbefales, hvilket vil blive fremført for kongresdeltagerne.



Politri triathlon – måske en ny tradition i dansk politiidræt? I hvert fald afholdt Dansk Politidrætsforbund, Fyns Politidrætsforening og Fredericia Politidrætsforening et "mesterskab" i triathlon i Fredericia den første lørdag i august. Grunden til at det var den lørdag politiet afholdt det, var fordi Challenge Denmark afviklede deres Triathlonstævne i Fredericia, og vi fra politiet af, havde fået lov til at deltage med vores eget stævne i Challenge stævnet – så at sige.

Af Robert Hansen, DPIF.

Fotos Thomas Christiansen, Fyns Politidrætsforening

Fyns Politidrætsforening med Thomas Christiansen og Lars Bering i spidsen, havde sørget for alt det praktiske vedrørende politiets deltagelse i løbet. Fredericia Politidrætsforening stod for levering af programmet til stævnet. Politiet havde fået lavet en aftale med Challenge Denmark om at alle vores deltagere, som deltog fra politiet, ville blive registreret separat, således at politifolkene kunne konkurrere indbyrdes, men samtidig være med i det officielle program. Allerede ved planlægningen skulle

det præciseres, at der i den politimæssige del af stævnet, ikke var tale om et politimesterskab eller for den sags skyld et prøvemesterskab. Triathlonsporten bliver mere og mere dyrket af idrætsfolk verden over, og for politidrætsforeningerne var det lige så meget en prøveballon at sende op for at se, hvor stor interessen var blandt politifolkene, samtidig med, at politifolkene kunne dyste indbyrdes.



Triatlon Challenge i Fredericia

Og svømmer i kanalen

Claus Falden, fra Fyns PI, er netop er kommet op af vandet.



LIDT TRIATHLON HISTORIE

Fredericia har en efterhånden lang tradition for at lægge navn og beliggenhed til triathlon og Iron Man arrangementer. Tilbage i 1991 blev Fredericia Triathlon Team stiftet, og i 1995 stod foreningen som arrangør af The Danish Championship of Iron Man. Med årene dalede interessen for triathlon, og Fredericia blev efterhånden glemt som tri by, men i 2011 kom Fredericia dog stærkt tilbage og var vært for The Danish Championship shortdistance tri, og med Challenge Denmark's engagement i Fredericia by, er Fredericia nu tilbage på kortet som tri by.

OM SELVE ARRANGEMENTET

Arrangementet foregik i området omkring Gl. Havn i Fredericia. Det er den indre del af Fredericia by. Området husede tidligere virksomheden Superfos/Kemira, som blev revet ned for 10 år siden, og området er nu i færd med at blive omdannet til grønt og rekreativt område, men senere bebyggelse og boliger på stedet. Et kanalprojekt er også i gang, således at første del af et kanalforløb er færdigt. Denne del af kanalen skulle svømmerne også svømme i.

Gl. Havn området er Fredericia's første havneområde, hvorfra færgen i tidernes morgen afsejlede mod Strib på Fyn. Siden hen blev den industrihavn og fortøjningsplads for lodsådene og marinehjemmeværnets skibe, indtil for



nogle år siden, hvor havnen blev frigivet til gæsteanløb af private skibe og både. Områder huser nu også små restauranter og hyggelige spisesteder.

Svømmerne skulle svømme ud af Gl. Havns udløb. Ude i udløbet (som jo nu egentlig er blevet til et indløb eller en indsejling), skulle svømmerne vende, og retur ad udløbet (indløbet). Efter svømning kaster atleterne sig op på cyklen. Cykelruten var lagt fra havneområdet og igennem Fredericia by og ud langs Strandvejen med Lillebælt på den ene side. Videre ud til Erritsø og til Kolding Landevej forbi Taulov, hvor Skærbæk var lagt ind i distancen, og videre tilbage mod Fredericia. Men i stedet for at køre tilbage til Fredericia, fortsatte turen over Den Gl. Lillebæltsbro og mod Middelfart, hvor Hindsgavl Slot passerer. Kort før Middelfart by vendte man, og turen gik tilbage ad Den Gl. Lillebæltsbro, og ind til Fredericia Havn. Denne tur var på 45 km og herefter var det på med løbeskoene.

Løbeturen havde sit udgangspunkt på havneområdet, som førte løberne forbi Skanseodden, som er Fredericia ældste havneområde, (men som i dag er et moderne havneområde ejet af Shell). Videre mod nord ad Fredericia voldanlæg forbi Østerstrand. Netop Østerstrand er måske velkendt for mange af deltagerne, da Østerstrand mange gange har lagt vande til tidligere Triathlon og Iron Man arrangementer. Løberne fortsatte ud til Danmarks Bastion, som er en del af Fredericia volds mange bastioner og forsvarsværker. Videre ad voldanlægget frem til Prinsens Port og det næsten 4 meter høje monument Landsoldaten, og derfra tilbage gennem Fredericia bys gader til udgangspunktet ved havnen.

Hele arrangementet var tilrettelagt så belejligt for tilskuerne, at uanset hvilken disciplin man ville se og følge, hvis ikke man da

ikke ville se dem alle, så kunne man placere sig et sted i byen, f.eks i Oldenborggade ved Gl. Havn, og her fra opleve svømningen, cykelløbet og løbet, i det alle disciplinerne var lagt således, at de netop dette område blev omdrejningspunktet for hele stævnet.

Det forlyder fra vores udsendte medarbejder Thomas Christensen, at Lillebælts delfin også deltog i svømningen. Den blev set boltre sig blandt svømmerne, hvilket nok har givet lidt ekstra kolorit på stævnet.



Starten af 1/4 TRI er gået

Og hvordan gik det så politiet? Der var 15 tilmeldte i politiets afdeling, hvoraf vi havde 2 gæster fra forsvaret. Den bedst placeret blev Trine Poulsen fra PI-København, som blev nr 1 blandt politifolkene, men på fornem vis blev nr 2 i det officielle Challenge løb for kvinderne.

The background is a textured green color. On the left side, there is a large, white, stylized logo consisting of a vertical bar on the left, a circular shape in the middle, and a horizontal bar at the bottom. Overlaid on the background are several white oak leaves and branches, some of which are partially obscured by the text.

Idrætsnyheder

PI København

Sommerevent 20

Af Ea Nielsen, sommereventudvalget
Foto Jan Kofoed Nielsen og Ea Nielsen

Mindre end forventet – men en kæmpe succes. Der var lagt op til det helt store set-up, da sommerevent festudvalget allerede i starten af året startede på planlægningen af årets sommerevent.

Et tiltag fra PI-København om at give noget igen til alle

medlemmer, noget socialt og aktivt på tværs af afdelinger og menige medlemmer. Ved sidste tilmeldingsfrist måtte man i sommereventudvalget dog indse, at målet om min. 12 hold var urealistisk, og eventen stod til at blive aflyst. MEN på opfordring af flere af de allerede til-

16

meldte, blev eventen nedjusteret en smule, så det rent økonomisk kunne løbe rundt med færre hold. Der blev kæmpet til det sidste med at skaffe hold, og resultatet blev 10 hold af 4 personer, der meldte sig klar til kamp lørdag den 11. juni 2016.

Team KIMP
Team Extrem
Team Hess
Team PISA
Team Lima

Team No Name
Team De Fugtige Bævere
Team VANDvid
Team Lind
Team Girl Power

Kajak stafet – ud til bøjen og retur og skifte





Bike & run – Team Hess har fundet den rette nøgle, og af sted det går.



Eventen blev holdt i fornemme omgivelser i Sejlsports- og Kajakafdelingens klubhus på Kastrup havn, og vejret kunne ikke have været bedre, så rammerne var i top.

DAGENS PROGRAM

- 12.45 Ankomst Kastrup Havn
- 13.00 Velkomst og fælles opvarmning v. træner Jon Mathiasson
- 13.30 – 17.00 Aktiviteter

DER BLEV DYSTET I

- **Kajakstafet** Alle 4 på holdet skulle ud og vende om en bøjle og retur.
- **Bike'n'Run** 4 personer 1 cykel og en opgave, der skulle løses undervejs.
- **"frugt-løb"** Vindrue, æble, banan og melon skulle fragtes af 2 uden hænder.
- **Orienteringsløb** 8 poster med hver deres brik til et puslespil, der skulle lægges.
- **TeamWOD crossfit** Deltagerne kørte hårdt igennem af træner Jon Mathiasson.

Der blev under aktiviteterne tid til at hygge ved klubhuset, hvor et fantastisk grillteam fra PI Sejlsport stod for grillpølser hele dagen. Derudover var der selvbetjening af kolde øl, cider og vand fra drikkevarer poolen.

19.00 Middag og fest på Station Amager.

Der blev kæmpet bravt, men et hold skilte sig suverænt ud, stort tillykke til **TEAM EXTREAM**, som vandt i overlegen stil med top point.





Frugt løb - Frugten skal fragtes af to personer uden brug af hænderne. Her Team No Name i aktion

Derimod var der kamp om 2. og 3. pladsen, da hele 3 hold var å point, hvilket blev afgjort i en sidste dyst om aftenen efter en skøn middag.

Dysten bestod af lakrids-snorre-spisning efterfulgt af flip-the-cup udført i en stafet. Igen blev der kæmpet bravt mellem holdene – denne gang var Team Pisa, Team No Name og Tema Vandvid i aktion, og i sidste ende var det det Team Pisa, der løb af med 2. pladsen, mens Team No Name fik kæmpet sig til 3. pladsen. Stemning var helt i top, og folk hyggede sig på tværs af holdene. Det hjalp selvfølgelig også gevaldigt på stemningen, at der var fri bar med bl.a. dejlige kolde drikkevarer.

I løbet af aftenen blev der afholdt tillidsbanko, som alle der har været på St. Amager kender gennem hr. Thøgersen. Det gælder i alt sin enkelthed om IKKE at have det nummer, der er på ens plade. Der blev uddelt et væld af gaver,



Bike & run - Den rette nøgle skal findes før der kan startes.



Frugt løb - Team VANDVID i aktion.

O-løb - Team PISA lægger ruten til orienteringsløbet.



en speciel tak til kollegaerne Martin Moore for at spon- sere 3 rigtig fine plakater og Merete Holm for en god deal på gavekort til Massage, samt tak til støtteforeningen PI's Venner. Der skal også lyde en kæmpe tak til ALLE, der hjalp på dagen, det var en kæmpe hjælp og en super

indsats der blev ydet. Alt i alt tak for en super fantastisk dag, med den fedeste stemning, det havde ikke været det samme uden jer fantastiske deltager.

Håber vi ses igen næste år til endnu en kanon dag.



Kajak stafet – ikke alle skift gik lige godt for alle, her måtte en fra TEAM Lind lige køles lidt af.



Det fantastiske grillteam og fotografen, der alle stillede op fra PI kajak og sejlsports afdeling.



Hygge ved klubhuset
blev der også tid til.



Vinderholdet - Stort tillykke
til Team Extrem.

Hundebiathlon i Belgien

Af Klaus Barslund, Københavns Hundesektion

Fotos: Laurent Jamotton og Karlson

Biathlon? Er det ikke noget med ski og noget skydning?? Jo, men indenfor hundeverdenen findes det også. Biathlon i hundesammenhæng er, hvor en hundefører (HF) og hund løber en rute gennem et udfordrende terræn, hvor naturlige forhindringer herunder bakker, vandløb osv. skal forceres af hund og HF. Imellem de naturlige forhindringer er der indlagt diverse opgaver og forhindringer på ruten. Ved alle løb arrangeret i militær/politi regi, er der indlagt skydning med tjenestepistol eller riffel, og der er flere bide momenter, hvor hunden skal sendes efter en bandit. Vinderen er den HF og hund, der løber hurtigst og gennemfører de forskellige opgaver og forhindringer hurtigst.

Torsdag d. 2 juni kl. 6 kørte en håbefuld HF og en kampklar tjenestehund fra Sjælland til den belgiske by Namur, en lille køretur på 950 km, med forventelig ankomst i Namur kl. 21.00. Grunden til denne lange og opslidende køretur var, at Namur's politihundefdeling havde 10 års jubilæum og afholdt et 6.5 km biathlonløb for deres egne politihundefører og deres samarbejdspartnere/hundefører i det belgiske og hollandske militær. For at blive sikker-

hedsgodkendt til at deltage i løbet, som skulle forgå på et militærømråde, skulle jeg fremsende foto af politi ID, pas og foto af mig og hunden. Min chef skulle endvidere sende en bekræftelse på min sikkerhedsgodkendelse ved dansk politi.

Efter mange timer i bilen og det obligatoriske stop ved grænsestop efter drikkevarer og et par store nutellaglas til familien, ankom vi til Namur. I Namur blev jeg mødt af politibetjent Khamil. Khamil oplyste, at politidirektøren selv havde udpeget ham til at være min guide i byen, hvis jeg ønskede en rundvisning og smage på det belgiske øl. Jeg måtte desværre takke nej til



rundvisningen i byen pga. træthed. Jeg fandt senere ud af, at Khamil var næstkommanderende i deres lokale antiterrorkorps GIS. Hvis jeg havde sagt ja tak til rundturen, skulle der 6 mand med i civil for at passe på os. Khamil kørte mig til hovedpolitistationen i Namur, og efter en kort rundvisning fik jeg anvist et kontor i hundeafdelingen, hvor hunden og jeg skulle sove. Vi sov dejligt til næste morgen kl. 06.00, indtil en kropssvær rengøringskone forsøgte at snige sig ind på os med kost og spand. Heldigvis blev hun hørt af hunden og skræmt væk.

Hundefører Raphael kørte mig og hunden til den kaserne, hvor løbet skulle finde sted. Kasernen er hjemsted for belgiske faldskærmsoldater og flere steder på området så man udspringstårne. Man måtte desværre ikke tage billeder af militær bygning og militærpersonel. Efter at være blevet budt velkommen af hundechefen Phillipe Daffe og en omklædning, blev de sidste oplysninger givet til alle deltagerne. En del af ruten var ændret pga. kraftig regn de sidste dage. Bl.a. en 25 meter svømmetur over flod var blevet sløjftet pga. for meget strøm. Hjemmefra havde jeg fået tilsendt lidt oplysninger om løbet. Løbet var på 6,5 km, og der var 20 forhindringer/opgaver, som skulle klares.

15 hundefører fra Holland havde desværre meldt afbud, og starttiderne var derfor blevet rykket. Hunden og jeg blev sendt af sted kl. 11.15 i fuld spurt.

Kort efter start kom første opgave, som var et bid på en person iklædt bidedragt. Hunden bed og slap på kommando, herefter hurtigt videre til næste opgave, som var skydning med salonrifel. 5 mål skulle nedlægges med 8 skud. Klarede man ikke de, fik man 2 minutter straf lagt på sin tid, også dette gik fint. Løbet gik videre, og der blev løbet i et meget bakket område, hvor flere forhindringer var naturlige forhindringer, væltede træer, bakker og kæmpe halmballer, som skulle forceres.

Første vandforhindring var en bro, hvor man skulle hoppe ned i floden og gå under broen og op på den anden side, hvor man skulle op af en 3 meter høj kant. Videre i hurtig løb hen til næste forhindring, hvor en kontrollant stod klar med hjelm og pandelygte. Vi skulle ned i en afvandingshule, som strakte sig 80 meter. Det var totalt mørke, og man gik i vand til knæene, imens man gik foroverbøjet. Man skulle følge et reb, indtil man kom til en åbning. Herefter fulgte 4 passager af en lille 10 meter bred flod, hvor man hver gang skulle over på forskellig måder. HF skulle kravle over i reb, og hunden skulle svømme over. To forskellige bevægelige broer skulle der også løbes over.



Det sidste bid i en bidedragt, hvor hunden igen skulle sendes af sted og bide sig fast. Denne gang skulle figuranten prøve at forhindre hunden i at komme ind til ham ved at kaste ting efter hunden, det lykkes ikke for figuranten. Igen gik det i hurtigt løb videre i et terræn, der tydelig bar præg af de sidste dages regn. Flere steder var stierne blevet skyllet væk. Den sidste opgave på ruten var passage af 6 forhindringer på en militær forhindringsbane. Hvis man ikke var blevet smadret af ruten, så blev de sidste kræfter lige pilleret ud af en med militærbanen. Da den sidste forhindring var gennemført, var det i fuld spurt til mål.

Et koldt brusebad og et par varme grillede pølser senere var det blevet tid til præmieoverrækkelser. Politidirektøren og borgmesteren P. Lamont var med til præmieoverrækkelsen, og jeg blev introduceret for dem. Jeg havde været henne og se målkontrollanten over skulderen og konstaterede, at jeg var blevet nr. 7. Det var jeg meget tilfreds med. 46 deltog med hund, og 15 hundeførere løb igennem uden hund. Efter de hurtigste løbere havde fået overrakt medaljer af borgmesteren, og der var blevet klappet, slog speakeren over i engelsk og annoncerede, at de havde en "speciel price for K9 officer from Denmark". Jeg blev kaldt op på præmieskamlen, og fik også en medalje af borgmesteren, samt en gavekurv med dejlig belgisk øl og oste. De havde været lidt imponeret over, at jeg havde kørt den lange tur for deres lille løb. Efterfølgende blev der udvekslet vidensdeling indenfor hundeverden i politi og militær, samt indenfor biathlon.

Mættet af oplevelser og med blod på tanden efter flere oplevelser med biathlon kørte hunden og jeg fra Belgien samme aften. Tak til PI's venner og Kbh.s hundeafd. for økonomisk tilskud.



Med fast klippegrund under fødderne

Af Jonas Seider, PI – Kbh. • Foto Jonas Seider, Lianna L. Wohlgemuht og Kenneth Jensen, Viking Atletik

Sommeren 2016 blev 3. gang, at jeg havde glæden af at stille til start ved 5-dagsløbet Etape Bornholm. I år var jeg i særdeles godt kollegialt selskab af Etape-debutanten Lianna, der løb for VEPI (Vestegnens Politi Idræt) og samtidigt er Danmarks hurtigste kvindelige betjent på 5-km distancen. Som den erfarne etapeløber skulle der naturligvis udvises masser af overskud, samtidig med at debutanten skulle formanens om den næsten uoverskuelig udfordringen, som de næste 5 dage ville byde på. Sætninger som "tag den nu lidt med ro de første par dage", og "der er jo også en hård etape i morgen", blev brugt flere gange - uden dog at have den store effekt på Lianna.

Som løber har man en klar fornemmelse af at føle sig båret af det halve af Bornholms befolkning, der troligt tropper op som heppekor og motivation på etaperne. Tv2 Bornholm sender ligeledes "live" fra løbet tilsat ivrige lokale kommentatorer, og man kan gense dagens episode tilbage i sommerhuset, med benene slået op og koldt øl i kruset. Jeg har ingen erfaring med maratonløb, men flere har igennem årene fortalt mig, at de hellere vil "have det overstået" på blot en enkelt dag. Der sker unægtelig det, at iveren og hovmodet tager styringen, og man kommer til at løbe over evne fra dag til dag. Dette manifesterer sig naturligvis i bentøjet, der bliver godt presset fra mandag til fredag. Mobiliteten udfordres, og der kommer ufrivillige stønnelyde, hver gang man nærmer sig en trappe eller blot skal rejse sig fra de bløde sommermøbler.

Kongeetapen "Hammeren", der ganske uundgåeligt skal gennemføres om torsdagen, har en særlig plads i løbernes hjerte. Den er frygtet og elsket – mest på grund af etapens sidste 800 meter, der byder på en stigning på godt 70 meter. Med en velkendt smag af "forhindringsbane" i munden må man kæmpe sig op mod målet, imens tilskuerne ivrigt klapper og hepper. Der er udpræget "Tour de France" stemning, og som erfarne etape-løber ved man, at man skal holde sin pause,

inden man når til "asfalt stykket", hvor størstedelen af publikum (og kameraholdet) står klar. Blev 2016 mon året, hvor jeg løb hele vejen op af "hammeren" uden pause? ... Nej.

Benene – godt hjulpet af en maxpuls - holdt dog hele vejen i mål, og det samme gjorde sig gældende for debutanten Lianna. Hun skulle lige bruge et minut eller to inden talekundsaberne atter var på plads, men "så hårdt havde det altså heller ikke været..".

Når man stiller til start på ugens 5. og sidste etape, er det med en god følelse af "vi klarede det!". Folk er glade, og humøret er højt. De sidste 10 km igennem Rønne er i den grad båret af publikum og en meget festlig stemning. Rutens sidste to kilometer føres igennem et villakvarter, hvor beboerne har fået smag for at stille sig ud i forhaven og sprøjte vand på løberne. En særdeles glimrende idé, der i den grad værdsættes på en varm juli aften.

Etape Bornholm 2016 blev min hidtil hurtigste, med en samlet tid på 3 timer og 32 minutters "maraton intervalløb". Det er selvfølgelig et par timer langsommere, end de hurtigste løbere, men en 32-årig skrivebordsarbejder er som sådan meget godt tilfreds.

Afslutningsvis vil debutanten Lianna og jeg byde med 3 gode tips til nye Etape-løbere:

- Frokosten på Svaneke Bryghus bør indtages inden kl. 14, da maven ellers kan være lidt "tung" til dagens etapestart.
- Man kan med fordel samle venner/familie i sommerhuset under Etape Bornholm, således at der er taget hånd om forplejning og logistik – og "eliteløberne" kan fokusere på løberiet
- Lad være med at prøve at hænge på ham, der lige overhalede dig iført et "Atletikforeningen XX" trikot. Det bliver ikke nogen succes. et er her man skal lære at kende sine begrænsninger, når man ikke ved hvem løberen er.





Kæmpe jubilæums bankospil

25 år



Støtteforeningen

PI-Københavns Venner

Torsdag den 13. oktober 2016 kl. 19.00
på Station Bellahøj, Borups Allé 266

12 spil og 3 ekstraspil for kun kr. 80,- inkl. 3 plader.

Ekstraplader kun kr. 10,- stk, men kun i forbindelse med betaling af kr. 80,-.

Særdeles flotte gevinster.

Gevinst på 1 - 2 og 3 rækker i alle spil.

Sidegevinster på pladen fuld i alle spil.

Lodtrækningsgevinster på Indgangsbilletten.

Alle medlemmer af Støtteforeningen med pårørende er velkomne.

Hurtig tilmelding tilrådes.

Kaffe, brød, øl, vin og vand kan købes til billige priser.

Gå ikke glip af denne store oplevelse.

NYHED: Gevinst på bankonumre - 1 række kr. 300,- 2 rækker kr. 500,-, pladen fuld kr. 1000,- alt i gavekort til MATAS.
Plade med alle 90 numre sælges for kun kr. 20,- pr. plade.

Tilmelding, hurtigst muligt, og senest den 10. oktober 2016 til:

Idrætskontoret - på pi-kbh@politiidraet.dk - eller tlf. 3521 9270.

Med venlig hilsen og på gensyn,

Bestyrelsen i Støtteforeningen.

Andreas Hvilsom og Christian Jensen i kamp.



PI-Judo på Judo Danmarks sommerlejr i Gerlev



Af Christian Jensen og Mathias Ferre
Fotos Christian Hæstrup

PI judo har været på judo Danmarks sommerlejr i uge 31. Lejren fandt sted på Gerlev idrætshøjskole ved Slagelse, hvor omgivelserne og faciliteterne dannede rammer for en perfekt lejr. Vejret var udmærket, hvilket også lader op til udendørs aktiviteter.

PI deltog med træner Lars Maagaard, som har 6.dan, samt en 10-12 kæmpere. I år havde vi på lejren fornemt besøg fra Japan, idet 3 nære japanske judovenner af Dansk Judo Unionen var trænere, foredragsholdere og inspiration på denne lejr. Lejren havde cirka 300 deltagere i alderen 6-65 år i alle størrelser, og niveauet strækker sig helt fra begynder til vores helt egen Frederik Jørgensen, som hidtil forsøgte sig med udtagelse til OL.

Som nævnt er denne lejr noget ganske særligt, atmosfæren og stemningen er helt i top, og det er en yderst social lejr for alle uanset alder, bæltegrad og niveau. De mange judokæmperne kommer fra nær og fjern i Danmark, men også fra Norge, Sverige, Island og Tyskland. De mange judokæmpere lærte hinanden godt at kende på måtten. Første træning fandt sted halvan-

den time efter ankomst, hvor japanerne stod for træningen. Det var for flere af os en enestående mulighed for at få prøvet den japanske træningsmetode af uden at tage til Japan.

Ugen bestod af 10 judo træninger, hvor japanerne stod for flere af træningerne, suppleret med en bred trænerstab af både danske og norske trænere. Her i blandt fandt man Lars Maagaard, Tommy Mortensen og den norske kæmper Martin Thiblin. Desuden er der også på denne lejr en masse mulighed for både kurser og anden form for "Udvikling inden for judo". Hver morgen var der morgensamling, hvor der blev drøftet emner som "Trænerfilosofi", og hvad judo giver af muligheder i andre dele af livet. Om eftermiddagen var der flere foredrag. Her var det blandt andet den Japanske Kenji Mitsumoto, der fortalte om hans oplevelser som international træner. Han har blandt andet været i Kina og Palæstina.

Et af de helt store foredrag var da Liberal Alliances Joachim B. Olsen dukkede op. Hans foredrag handlede dog ikke om politik, men hans liv som sportsudøver på eliteplan. Hans foredrag var delt i en praktisk og teoretisk del, hvor den praktiske omhandlede styrketræning, og hvordan man satte et program op. Den teoretiske del var om hans liv i verdens eliten.

Midt på ugen var PI ude og spise sammen og fejre, at vi har udvidet vores trup med en stærk kæmper. Det er den unge kæmper Anders B. Olsen fra Hillerød. Vi er glade for at have fået Anders til PI og ser frem til mange gode træningspas sammen. Hele denne begivenhed slutter af med national graduering for alle som skal op til Dangrader (Sort bælte). Her skulle vores egen Mathias Ferré op til 2. dan. For at kunne gå op til 2. dan, skal man have lavet arbejde inden for unionen, været kæmper på højeste niveau og fået resultater med hjem fra større stævner. Mathias opfylder samtlige krav, men desværre var han ude for et trafikuheld to måneder inden nationalgradueringen, og mistede derfor muligheden for denne graduering. Mathias er tilbage på måtten nu, og vi ser frem til hans jagt på 2. dan, samt OL i 2020. I stedet blev Ida Ferlov graderet til blå bælte på lejr – stort tillykke til hende.

Når man har ydet, må man nyde, hvilket er årsagen til den store fest efter nationalgradueringen, PI stod ikke tilbage for at gøre festen til noget specielt. Så endnu engang er denne lejr forbi, det er blevet til mange kast og fald, mange dygtige instruktører, mange teknikker, mange kampe, men også en helt masse socialt samvær med en masse som deler interessen judo.

- Vi glæder os allerede til næste år.

Kongeetapen og den



Tekst og foto Peder Ladefoged

I år vendte motionsløbet Kongeetapen 2016 tilbage som et af de motionsløb, som klubben havde valgt at arrangere deltagelse i.

21 Pl'er, 3 fra brandvæsnet samt 2 fra ABC, tog afsted fra Politigården i en af Lyngby Turistfarts flotte busser med retning mod Sundeved Efterskole i Bovtrup ved Aabenraa, hvor vi skulle overnatte, inden der fredag skulle køres Kongeetape.

Vi ankom ca. kl. 18.00 til efterskolen, hvor vi blev indlogeret på 4-mands værelser. Herefter blev der serveret aftensmad, der viste sig nærmest at være en gourmetmiddag – de kan lave "mad" de jyder, og senere på aftenen blev der serveret aftenskafe og selvfølgelig med blødt brød. Herefter var der hyggeligt samvær, indtil alle forholdsvis tidlig gik i seng, da der var god jysk morgenmad næste morgen – ganske tidligt.

Fredag morgen afgik bussen mod Aabenraa Lystbådehavn, hvor startskuddet lød ved 8 tiden for en del af rytterne. Og kl. 9 lød startskuddet for de lidt hurtige ryttere. Vejruddsigten var ikke den bedste – der blev varslet skybrud omkring Aabenraa området. Ruten til Vejle var på ca. 164 km og gik gennem skønne områder og småbyer. Det var et bakket terræn, der krævede sine udfordringer. I Vejle ventede den





djævelske Kiddesvej i Vejle



bergtede Kiddesvej, der er en udfordring for alle. Heldigvis blev rytterne båret frem af alle tilskuere, der stod langs hele vejen. Vejret viste sig generelt for den gode side. Der kom kun få, men kraftige bygger, og temperaturen var omkring de 20 grader. En følgevogn fulgte rytterne på deres vej til Vejle. Der skete kun et par småuheld, og der var kun få punkteringer. Vores bus fra Lyngby Turist var kørt i forvejen, og den var parkeret på Koldingvej, hvor de øvrige store cykelholds busser også var parkeret.

Efter motionsløbet var vi tilskuere til de professionelle afslutning på Kongeetapen. Det er som regel her, at Post Nord løbet bliver afgjort, hvilket også var tilfældet i år. Turen gik herefter hjemad, hvor vi landede i København sent om aftenen. Alle var yderst tilfreds med, at vi igen deltog i Kongeetapen, og vi overvejer allerede nu at gentage succesen til næste år.

A photograph of four people performing handstands on a beach at sunset. They are standing in shallow water, with their feet touching. The sky is a mix of blue and orange, and the beach is visible in the background.

PIs
Opvisningshold
til international

gymnastikfestival



En flok fra PI-Gymnastiks Opvisningsholdet rejste i juli til Italien for at deltage i den ugelange Festival del Sole

Af Katrine Frandsen, gymnast på Opvisningsholdet
Fotos Ida Skjoldborg & Mette Lildholdt Schmidt

Lørdag den 2. juli satte femten af Opvisningsholdets gymnaster kurs mod Riccione i Italien for at deltage i den tilbagevendende Festival del Sole – en international gymnastikfestival, der finder sted hvert andet år, og som hver gang tiltrækker mere end 4.000 gymnaster fra mange forskellige lande.

Så programmet stod på både at se og lave en masse lækker gymnastik.

Opskriften til at overleve de 27 timer i bus, og rigtig mange kilometer på motorvej ned igennem Europa, lød på snacks - og gerne uoverskueligt mange af dem, som blev delt rundt på kryds og tværs. Derudover krævede det selvfølgelig også en quiz om selve Riccione by, så vi kunne lande som de velinformede turister, vi jo nu en gang er på Opvisningsholdet.

Destinationen var som sagt Riccione, der ligger helt ude på Italiens østkyst og dermed ud til Adriaterhavet.





Hele byen var i ugens løb samlet omkring gymnastik-festivallen, og uanset hvor man kom hen, var de lokale beboere meget interesserede i at følge med i, hvornår de forskellige hold skulle på. Fire scener var fordelt ud over byen – og så var der ellers gymnastik fra om eftermiddagen til omkring midnat nogle dage.

Udover selv at være på gulvet og give den gas, var ugens højdepunkt for de fleste nok det japanske gymnastikhold Kokushikan, som simpelt hen er gymnastik præcision og æstetik ud over alle grænser.

Vi nåede alle at se en hel masse flot og lækker gymnastik, men der var heldigvis også tid til at lege badeturister. Når nu vi var så mange afsted, kunne man altid lige finde én, der var i samme tempo som én selv, uanset om lysten var til at drikke en god kop kaffe, bade på stranden, følges til beachparty – eller nogle af de andre aktiviteter, som Riccione bød på i løbet af festivalugen.

Det er helt ærgerligt, at der er to år til næste gang, for vi er mange, der godt kunne bruge en tur meget snart igen.



Opdragelse i golfspillet og almindelig

Af Jens Maagaard Reichgrüber • Fotos Daniel Fynsk og Mogens Voigts

For at imødegå nogle af de mere operative anlagte politias-sisterer i afdelingen for Økonomisk kriminalitets lidt kluntede omgang med persongruppen, (gerningsmænd og andre interes-santer), i vores daglige arbejde, blev det besluttet, at der skulle iværksættes et forsøg med at omskole nogle til at få en bedre

forståelse for vores omgang med hinanden og vores fremtoning. Det første tiltag der blev iværksat var, at tre af os, pa. Daniel Fynsk, pa. Christian Winniche og jeg selv, blev sendt på golfsko-le, hvilket faldt meget belejligt med, at golfafdelingen hold åbent hus.



Dyb koncentration på puttebanen



Vinderen af puttekonkurrencen Lars Jürgensen



dannelse

Det siges at være fritidsinteressen for afdelingens klientel. Det viste sig at være en raffineret sammenblanding af, hvad vi kendte fra de lokale haveforeninger som minigolf og kroket.

Vi blev sendt til Værebros Golfklub, hvor vi blev taget godt imod af Dan Berthelin, som bød alle velkommen. Ud over artiklens tre deltagere var der indbudt et mere velbevandret publikum af golfklubbens egne medlemmer og førstegangsdeltagere i golfens forunderligere verden. De første par timer gik med, efter udlevering af materiel, at modtage undervisning i golfens to grundelementer: Slå langt med - og skubbe meget præcist til den lille bold. Til at sikre sig, at vi fik den absolut bedste undervisning, var Værebros Golfklubs egen træner, Kenneth Andersen, blevet hyret.

Vi startede med udslag (slå langt) på Driving rangen. Efter en del finjustering lykkedes det for alle i selskabet, ikke at mestre, men dog at få et brugbart udslag i den nogenlunde tiltænkte retning. Derefter overgik vi til en mere intens træning i "putting", hvor vi skulle finde en endnu mere præcist og koncentreret teknik frem for at skubbe den lille bold det sidste stykke i hul.

Endnu en teknik blev forsøgt mestret, og da tidsplanen for træningen var ved enden, forlod vi træningsanlægget for efterfølgende at prøve kræfter med et reel spil golf. Alle de indbudte blev delt ind i hold af to, og hver blev tildelt det, man i golfverdenen kalder en "Fadder" (i den virkelige verden kan det betegnes som en voksen, der kunne sætte de nye ind i reglerne og sørge for opdragelse ifm. omgangen til spillet, banen, vores færden og opførelse overfor andre).

Derefter gik vi alle en runde på anlæggets 9-huls bane. Der blev afholdt interne konkurrencer indbyrdes i holdene, som efterfølgende kunne sammenlignes. Hvad angår førstnævnte tiltag med at justere politiassistenternes omgang og opførelse var tiltrængt. Vores "Combat Mindset" efter flere års operativt arbejde, dels med gadekampe på Nørrebro, på Christiania, bekæmpelse af bandekriminalitet og den almindelige omgang med utilfredse borgere i København, skulle gemmes meget langt væk. Den gode opførelse indebar bestemt ikke verbale udtryk for hverken glæde eller aggression, så disse skulle lige kontrolleres. Derudover blev der prioriteret, at en megen stor del af spillet var gen-



En tur i roughen skal også prøves



Hans Jensen præsenterer sit golfsæt, som han fik i konfirmationsgave

Smukke prøveslag

sidig respekt. Man skal ikke skynde på spillerne, som kæmpede med at sejre på det hul ens hold skulle til, hvorfor man ventede pænt. Samtidig skulle man sørge for ikke at fjumre rundt og bruge tid på alt muligt pjat, så dem der skulle til, der hvor man nu selv kæmpede, ikke skulle vente alt for længe.

Desuden var der regler for, hvorledes man bevægede sig rundt på banen. Man måtte åbenbart ikke gå med sin trækvogn hen over de finere dele af golfbanen (tee stedet og greenen), ligesom man under ingen omstændigheder gik imellem greenen og det, som oftest utroligt irriterende hul i banen, der var fyldt med sand (bunkerer).

Og var man nu så uheldig, at den voldsomme forhøjet tyngdekraft i sandhullet fik fat i ens bold, og man var nødsaget til at kravle ned i sandkassen, var det god kutyme, at man selvfølgelig lige tog riven og planede og rev sandet, således alt så uspoleret ud. Det gav nu god mening, når man selv stod der, at underlaget var pænt og jævnt, for det var så absolut ikke nemt at få bolden op derfra, og det var bestemt en fordel med et godt underlag. Efter at alle hold havde gennemført de 9 huller på eksemplarisk

vis, var det tid til en lille putte konkurrence alle de indbudte imellem. Det foregik på en stor putting green med 18 huller, og konkurrencen bestod i, at man skulle gennemføre banen på mindst mulige slag, hvilket vel er grundprincippet med golf. Vinderen Lars Jürgensen vandt to flasker vin efter en overbevisende sejr. Undervejs blev vi trakteret med både vand, sodavand, frugt og slik, hvilket var kærkommen i den danske sommervarme.

Efter en fantastisk dag i et utroligt godt selskab og det danske sommervejr, som viste sig fra sin bedste side, gik vi tre politiasister hjem med en meget positiv oplevelse af golfspillet. Et utroligt spil, hvor mange facetter spiller ind, og hvor god skik og kutyme er en stor del af det, og en fantastisk måde at komme ud og få lidt motion og frisk luft på, samt at nyde den danske natur.

Vi takker mange gange for invitationen og for det fine arrangement, og mon ikke at vi fik lidt mere med hjem, end bare en god oplevelse? Det mener vi i hvert fald selv. Stor tak til Støtteforeningen PI-Københavns Venner, der økonomisk gjorde det muligt at arrangere dette Åbent Hus arrangement.



MAGASINPOST **SMP**
ID-NR. 42554



Al henvendelse til: **Dansk Politidrætsforbund** Politigården, stuen, fag 29, 1567 København V